

תת"ע 6998/05/17 - מדינת ישראל נגד פדר אל אעסם

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 6998-05-17 מדינת ישראל נ' פדר אל אעסם
בפני כבוד סגן הנשיאה אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פדר אל אעסם

הנאשמים

הכרעת דין

בפתח החלטתי הנני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם בתיק זה.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה בניגוד לתקנה 40(א) בתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו ובמהלך משפטו טען כי נקלע למצב אשר חייב אותו לסטות מנתיב נסיעתו וכי אין בסטייה זו משום עבירה בנסיבות אליהן נקלע.

אין חולק כי האירוע נשוא כתב האישום התרחש עת ביקש הנאשם לפנות מרחוב הנגרים בעיר באר שבע לדרך חברון תוך כדי פנייה שמאלה.

לטענת השוטר, ע.ת.1, הנאשם עת יצא לפנייה, לא השתלב בטור המכוניות אשר היה מולו, נע במקביל אליו, ובסוף הטור במקום לפנות שמאלה פנה ימינה אגב קיפוח זכות הממתינים בתור.

כבר בשלב זה אדגיש כי התיאור העובדתי אותו תיאר השוטר בעדותו אינו מתאים כלל לעבירה לכאורית של סטייה מנתיב ולכל היותר המדובר בעבירה של קיפוח זכות או נהיגה שלא בכיוון החץ. גם אם ניתן היה לייחס לנאשם עבירה של סטייה מנתיב עת הגיע לסוף טור המכוניות, הרי שמעדות השוטר עצמו עולה הסכמה כי במבנה הצומת הנתון נקלע הנאשם למצב בלתי אפשרי ואסביר דברי:

מעדות הנאשם ובהתאם להסכמת השוטר, מבנה צומת רחובות הנגרים עם דרך חברון מאפשר לנהג פנייה שמאלה

לאחד משני נתיבים בכביש חד סיטרי.

נתיב אחד מאפשר בסופו פנייה ימינה ואילו השני, השמאלי מאפשר בסופו פנייה שמאלה.

עת נוצר מצב בו דרך חברון עמוסה באופן בו טור המכוניות חוצה מבחינת אורכו את השטח שמול רחוב הנגרים, נאלץ המבקש לפנות שמאלה לנתיב שבסופו פונים ימינה, לנסות ולהשתלב בין כלי הרכב העומדים במצב של "פקק תנועה".

שילוב זה מצד אותו נהג, תלוי לחלוטין ברצונם הטוב של העומדים בפקק וככל שאלה לא מאפשרים שילובו בטור, ייאלץ הוא להמשיך ולנסוע עד לראש הטור מתוך ניסיון שם להשתלב ולפנות ימינה.

נכון כי תיאורטית יכול היה הנאשם לפנות שמאלה בסוף טור המכוניות, אך המדובר במצב אליו נקלע שלא באשמתו:

טור המכוניות נבנה בכביש אליו ביקש לפנות טרם הגעתו לצומת רחוב הנגרים עם דרך חברון.

במצב זה, חייב היה הנאשם לפנות לתוך הכביש החד סטרי בין אם לנתיב שמאפשר פנייה ימינה ובין אם לזה המאפשר פנייה שמאלה.

לו היה עוצר הנאשם במרכזו של הנתיב השמאלי כדי לנסות ולהשתלב לנתיב הימני, היה בהכרח מייצר עבירה של הפרעה לתנועה.

גם השוטר אשר העיד בפני הסכים כי "יש שם בעיה. נכון שאם תעמוד ותנסה להשתלב אתה בעצם מבצע עבירה של הפרעה לתנועה ויש שם אכן בעיה למי שמגיע מרחוב הנגרים" - כך עדותו של השוטר בעמוד 3 שורה 16.

יוצא כי היה צידוק (כהגדרת הגנת צידוק בסעיף 34 יג של חוק העונשין) להתנהגות הנאשם.

על פי דין אסור לנאשם לבצע עבירה של הפרעה לתנועה, וכדי להימנע מביצוע עבירה זו בנסיבות אליהן נקלע, חייב היה הנאשם להמשיך ולנוע לאורך הטור עד לתחילתו כדי להשתלב בתנועה.

בנסיבות הנובעות ממבנה הצומת במקום, היה על פניו צידוק להתנהגות הנאשם.

אני לא מוצא אחריות פלילית בהתנהגות בה בחר הנאשם, גם אם ראה בכך השוטר (מנקודת ראותו את נהיגת הנאשם) עבירה של סטייה מנתיב נסיעה.

אני סבור כי בפרשה זו נכון יהיה אם עיריית באר-שבע תפעל בהקדם להסדרת צומת רחובות הנגרים עם דרך חברון באופן אשר ימנע מאזרחים כניסה למצב אליו הגיע הנאשם.

יתכן ורמזור במקום יפתור הבעיה אך הדבר נתון לשיקול דעת מהנדס התנועה של העיר.

ביחס לנאשם, לא שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי בוצעה עבירה על ידו.

על פניו מצאתי צידוק להתנהגות הנאשם בנסיבות הספציפיות אליהן נקלע ולגביהן לא הייתה מחלוקת עובדתית.

אני מחליט לזכות את הנאשם מעבירה של סטייה מנתיב.

קובע כי עותק מהחלטה זו יועבר למנהל מחלקת ההנדסה של עיריית באר-שבע.

ניתנה היום, ח' כסלו תשע"ח, 26 נובמבר 2017, במעמד הצדדים